

<p> disputants-חולקים ◇ קודמה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story מקרא-key: </p>	<p> statement-מימרא ♣ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ראיה-proof </p>
--	--

		Talmud Navigator											
נדה-שמאי	מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
תניא כוותיה דרבא:													
הרואה כתם - מטמאה מעת לעת, ומה היא מטמאה - משכבות ומושבות, אוכלין ומשקין, וכלי חרס המוקף צמיד פתיל, ואינה מקולקלת למנינה, ואינה מטמאה את בועלה למפרע	[תניא][ת"ק]												1.
מטמא את בועלה. ואינה מונה אלא משעה שראתה.	ר' עקיבא:												1.
הרואה כתם מטמאה למפרע, ומה היא מטמאה - אוכלין ומשקין, משכבות ומושבות, וכלי חרס המוקף צמיד פתיל, ומקולקלת למנינה, ומטמאה את בועלה. ואינה מונה אלא משעה שראתה.													1.
וזה וזה תלין, לא אוכלין ולא שורפין.													1.
ורבא, אי שמיע ליה מתניתא - לימא מתניתא ואי לא שמיע ליה מתניתא - קל וחומר מנא ליה?								ז					1.
לעולם שמיע ליה מתניתא, ואי ממתניתא הוה אמינא: או אדם או בגדים, אבל אדם ובגדים - לא, משום הכי קאמר ק"ו.													1.
מעת לעת שבנדה - לקדש, אבל לא לתרומה.	רב הונא:												1.
אי הכי, ליתני גבי מעלות													1.
כי קתני - היכא דאית ליה דררא דטומאה, אבל היכא דלית ליה דררא דטומאה - לא קתני.													1.
מה היא מטמאה - אוכלין ומשקין	מיתבי:												1.
מאי לא: בין דקדש בין דתרומה													1.
לא, דקדש.													1.
אף בשעת עברתן מלאכול בתרומה.	תא שמע, רבי יהודה:												1.
מאי דהוה הוה	והוינן בה:												1.
לא נצרכה אלא לתקן שירים שבפניה	רב חסדא:												1.
לישרוף שירים שבידיה שבדקה עצמה כשיעור וסת.	רב הונא מתני:												1.
מעשה ועשה רבי כר"א, לאחר שנוכר אמר: כדי הוא ר"א לסמוך עליו בשעת הדחק.	ת"ש:[רבי]												1.
מאי לאחר שנוכר?	והוינן בה:												1.
אילמא לאחר שנוכר דאין הלכה כרבי אליעזר אלא כרבנן													1.
בשעת הדחק היכי עביד כותיה?													1.
אלא - דלא איתמר הלכתא לא כמר ולא כמר, וכיון שנוכר - דלאו יחיד פליג עליה אלא רבים פליגי עליה, אמר כדי הוא רבי אליעזר לסמוך עליו בשעת הדחק.													1.
אי אמרת בשלמא לתרומה - היינו דהואי תרומה בימי רבי, אלא אי אמרת לקדש - קדש בימי רבי מי הוא?													1.
כדעולא													1.
חבריא מדכן בגלילא	דאמר עולא:												1.
הכא נמי בימי רבי.													1.
מעשה בשפתחו של רבן גמליאל שהיתה אופה ככרות של תרומה, ובין כל אחת ואחת מדיחה ידה במים ובדקת. בארונה בדקה ומצאה טמאה, ובאת ושאלה את רבן גמליאל, ואמר לה: כולן טמאות. אמרה לו:	ת"ש:												1.
קתני מיהת ככרות של תרומה													1.
מאי תרומה - תרומת לחמי תודה.													1.
תרומת לחמי תודה באפיה מאי בעיא?													1.

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	statement-מימרא ♣ קושיא-challenge ♣ שאלה-question ! תירוץ-answer ♣ ראייה-proof
מקרא-key:	

		Talmud Navigator											
נדה-שמאי	מאימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
	דאפרשינהו בלישייהו											!	◇
	לחמי תודה שאפאן ד' חלות - יצא.	וכי הא דאמר רב טובי בר רב קטינא:										!	◇
	והא בעינן ארבעים למצוה.	והוינן בה:										!	
	והא בעינן אפרושי תרומה מיניהן											!	
	וכי תימא דמפריש פרוסה מכל חד וחד											!	
	אחד אמר רחמנא - שלא יטול פרוסה											!	◇
	דאפרשינהו בלישייהו	ואמרינן:										!	◇
	הכא נמי - דאפרשינהו בלישייהו.											!	
	שוב מעשה בשפחה של רבן גמליאל שהיתה גפה חביות של יין, ובין כל אחת ואחת מדיחה ידיה במים ובודקת. ובאחרונה בדיקה ומצאה טמאה, ובאת ושאלה לרבן גמליאל, ואמר לה: כולן טמאות. אמרה לו: והלא בדיקה היתה לי בין כל אחת ואחת אמר לה: אם כן, היא טמאה וכולן טהורות.	ת"ש:										!	◇
	אי אמרת בשלמא חדא דקדוש וחדא דתרומה - היא היינו דהדרה ושיילה, אלא אי אמרת אידי ואידי דקדוש, למה לה למהדר ולשיילה?											!	
	מעשה שהיה - בשתי שפחות היה.											!	◇
	מעט לעת שבנדה - מטמאה בין לקדש ובין לתרומה, ממאי - מדלא קתני לה גבי מעלות.	לישנא אחרינא אמרי לה: רב הונא:										!	◇
	והא תני תנא לקדש אבל לא לתרומה	א"ל רב נחמן:										!	
	בחולין שנעשו על טהרת קדש, ולא בחולין שנעשו על טהרת תרומה.	קבלה מיניה רב שמואל בר רב יצחק:										!	◇
	נולד לה ספק טומאה, עד שלא גלגלה - תעשה בטומאה, משגלגלה - תעשה בטהרה. עד שלא גלגלה - תעשה בטומאה חולין וניהו, ומותר לגרום טומאה לחולין שבארץ ישראל. משגלגלה - תעשה בטהרה, חולין הטבולין לחלה - כחלה דמו, ואסור לגרום טומאה לחלה.	תנן התם:										!	◇